قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿٥٢﴾

جادوگریست یا دیوانه است (٥٢) .

أَتَوَاصَوْا بِهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٥٣﴾

آیابایکدیگر وصیت کرده اندبانکاربلکه ایشانگروه سرکش اند (٥٣) .

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنتَ بِمَلُومٍ ﴿٥٤﴾

پس روی بازکش ازایشان پس نیستی توملامت کرده شده (٥٤) .

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٥﴾

و پندده هرآئینه پنددادن سودمیدهد مومنان را (٥٥) .

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

ونیافریده ام جن وانس را مگربرای آنکه بپرستند مرا (٥٦) .

مَا أُرِيدُ مِنْهُم مِّن رِّزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَن يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾

نمی خواهم ازایشان رزق را ونمی خواهم که مراطعام دهند (٥٧) .

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾

هرآئینه خدا همونست رزق دهنده خداوندِ توانای زورآور[1] (٥٨) .

فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِّثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ
فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ ﴿٥٩﴾

پس هرآئینه آنان را که ستم کرده اند نصیبی است (یعنی ازعقوبت) مانند نصیبهٔ یارانِگذشته ایشان پس بایدکه شتاب طلب نکنندازمن (٥٩) .

فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِن يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٦٠﴾

پس وای کافران را ازآن روزِایشان که وعده داده میشوند (٦٠) .

سُورَةُ الطُّورِ

سوره طور مکی است وآن چهل ونه آیت ودو رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشایندهٔ مهربان .

وَالطُّورِ ﴿١﴾

قسم به کوه طور (١) .

وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ ﴿٢﴾

وقسم به کتاب نوشته شده (٢) .

(١) یعنی آدمیان بنده می‌گیرند تادرمآکل ومشرب معاونت کنند بخلاف خدا والله اعلم.

فِي رَقٍّ مَّنشُورٍ ﴿٣﴾
درکاغذ کشاده[1] (٣) .

وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾
وقسم بخانهٔ معمور[2] (٤) .

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾
وقسم به سقف برا فراشته شده[3] (٥) .

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾
وقسم به دریا پرکرده شده (٦) .

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾
هرآئینه عذاب پروردگارتو بودنیست (٧).

مَّا لَهُ مِن دَافِعٍ ﴿٨﴾
نیست اوراهیچ دفع کننده (٨) .

يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ﴿٩﴾
روزیکه جنبش کند آسمان جنبش کردنی (٩) .

وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ﴿١٠﴾
وروان شود کوه ها روان شدنی (١٠) .

فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾
پس وای آنروزدروغ شمارندگان را (١١).

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ﴿١٢﴾
آنانکه ایشان به بیهوده گوئی بازی می کنند (١٢) .

يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ﴿١٣﴾
روزیکه به سختی روان کرده شوند بسوی آتش دوزخ روان کردنی (١٣) .

هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُم بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿١٤﴾
اینست آتشی که شما آن رادروغ می شمردید (١٤) .

أَفَسِحْرٌ هَٰذَا أَمْ أَنتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿١٥﴾
آیاسحرست این یاشما درنمی نگرید(١٥).

اصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ
مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾
درآئید باین آتش پس صبر کنید یا نه کنید برابرست برشما جزاین نیست که جزا داده خواهید شد بحسب آنچه می کردید (١٦).

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾
هرآئینه متقیان دربوستانها ونعمت هاباشند خوشحال شده(١٧) .

فَاكِهِينَ بِمَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَاهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾
بسبب آنکه نعمت داد ایشانرا پروردگار

---

(١) یعنی تورات یا قرآن .
(٢) یعنی آنکه درآسمان است .
(٣) یعنی آسمان .

ایشان و بسبب آنکه نگهداشت ایشانرا ازعذاب دوزخ (١٨) .

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيٓـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

بخورید و بنو شید گوارا به سبب آنچه میکردید (١٩) .

مُتَّكِـِٔينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ ۖ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾

تکیه زده برتخت های برابریکدیگر گسترده وجفت کنیم ایشانرا بحوران کشاده چشم (٢٠) .

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ
ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ ۚ
كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾

وآنانکه ایمان آوردند وبرپی ایشان رفت اولادِ ایشان درایمان برسانیم بدیشان اولاد ایشانرا ونقصان نه کنیم ایشانرا ازجزای عملِ ایشان چیزی هر مردی بآنچه عمل کرد درگروباشد (٢١) .

وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَلَحْمٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢٢﴾

وپی درپی عطاکنیم ایشانرا میوه وگوشت ازجنسی که طلب کنند (٢٢) .

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْثِيمٌ ﴿٢٣﴾

ازدست یکدیگرمی گیرند آنجاپیالهٔ شراب نه بیهوده گوئی باشددرآن ونه بزه کاری (٢٣) .

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ ﴿٢٤﴾

وآمدورفت کنندبرایشان نوجوانانی چند ازایشان گویاآن نوجوانان مروارید درپرده پنهان اند (٢٤) .

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٥﴾

و روی آورد بعض ایشان بربعضی ازیك دیگرسوال کنان (٢٥) .

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٦﴾

گفتند هرآئینه ما پیش ازین درمیانِ اهل خانهٔ خود ترسان بودیم (٢٦) .

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَانَا عَذَابَ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾

پس نعمتِ فراوان داد مارا خدا ونگاهداشت ماراازعذاب باد گرم (٢٧) .

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ ۖ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٨﴾

هرآئینه ماپیش ازین عبادت میکردیم اوراهرآئینه اوست احسان کننده مهربان (٢٨) .

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿٢٩﴾

(یامحمد) پس پندده پس نیستی توبفضل پروردگارخودکاهن ونه دیوانه (٢٩) .

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ الْمَنُونِ ﴿٣٠﴾

بلکه آیامیگویند شاعرست انتظار کشیم درحقِ او حوادثِ زمانه را (٣٠) .

قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿٣١﴾

بگو انتظار بکشید هرآئینه من باشما ازانتظار کشندگانم (٣١) .

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَٰذَا ۚ أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٣٢﴾

آیا میفرماید باین عقیده عقل های ایشان یاایشان گروهی سرکش اند (٣٢) .

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ ۚ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٣﴾

آیامیگویند بربسته است قرآن را نی بلکه ایمان نمی آرند (٣٣) .

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٣٤﴾

پس بایدکه بیارندسخنی ماننداین ا گر راست گوهستند (٣٤) .

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾

آیا ایشان آفریده شدند بغیر آفرینندهٔ یاایشان خود آفریدگاراند (٣٥) .

أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۚ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾

آیاآفریده اند آسمان هاوزمین را بلکه ایشان باورنمی کنند (٣٦) .

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ ﴿٣٧﴾

آیانزدیك ایشان خزانهای پروردگارتست یا ایشانند چیره دست (٣٧) .

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ ۖ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ
مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

آیا ایشان رانردبانی هست که برآن بالا رفته می شنوند پس بایدکه بیارد شنوندهٔ ایشان دلیل ظاهر را (٣٨) .

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبَنُونَ ﴿٣٩﴾

آیا خدا را دختران پیدامی شوند وشمارا پسران (٣٩) .

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾

آیاسوال میکنی ازایشان مزدی بررسالت پس ایشان ازغرامتگرانبار شده اند (٤٠) .

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤١﴾

آیانزدیك ایشان علمِ غیب است پس ایشان مینویسند (٤١) .

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

آیامی خواهند بداندیشی پس کافران ایشانند

درضررِ بَداندیشی گرفتار شده (٤٢) .

أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

آیاایشان را معبودی هست بجزخداپاکی خداراست ازآنکه شریك مقرر میکنند (٤٣) .

وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

و ا گر ببینند یك پاره رااز آسمان افتاده گویند این ابریست برهم نشسته (٤٤) .

فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾

پس بگذارایشان راتاآنکه ملاقات کنند بآن روزخود که درآن بیهوش کرده شوند (٤٥) .

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾

روزی که دفع نکنند ازایشان مکرِ ایشان چیزی را ونه ایشان نصرت داده شوند (٤٦) .

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

وهرآئینه ستمگاران را عذابیست غیراین ولیکن اکثر ایشان نمیدانند (٤٧) .

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾

وصبر کن بانتظار حکم پروردگار خود هرآئینه توبحضور چشم مائی وبپاکی یادکن باستائش پروردگارخود را وقتیکه بصبح برخیزی (٤٨) .

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

وبعض اوقات شب بپاکی یادکن خدارا وعقب غائب شدن ستاره هانیز (٤٩) .

سُورَةُ النَّجْمِ

سوره نجم مکی است وآن شصت ودوآیت وسه رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان .

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ﴿١﴾

قسم بستاره چون فروافتد (١) .

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ﴿٢﴾

گمراه نشد این یارشما[١] وغلط نکرده

---

(١) یعنی محمد صلی الله علیه وسلم .